

ÎNCHEIERE

06 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat
Ion Druță

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Elenei Fliman împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale și Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sectorului Buiucani cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea recalculării indemnizației de maternitate, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale și menținută hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 16 iulie 2015, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă :

La 14 noiembrie 2014, Fliman Elena a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale și Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sectorului Buiucani cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea recalculării indemnizației de maternitate, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că prin scrisoarea nr. F-1573/14 din 24 septembrie 2014, Casa Națională de Asigurări Sociale a informat-o despre refuzul de a include în baza de calcul pentru stabilirea indemnizației de maternitate venitul mediu lunar realizat la locul de muncă de bază la SRL „Sm-Art Media”, precum și venitul mediu lunar realizat la locul de muncă prin cumul la SRL „Strategic Media”, SRL „Media Perfect” și SRL „Analitic Media Grup”.

Susține că acest refuz este ilegal întrucît contravine prevederilor art. 7, art. 16, art. 23, art. 32 din Legea nr. 289-XV din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, pct. 6, 23 din hotărîrea Guvernului nr. 108 din 03 februarie 2005.

Relevă că au fost calculate și reținute contribuții de asigurări sociale din toate veniturile salariale, realizate atît la locul muncii de bază și la locurile de muncă prin cumul, de aceea în baza de calcul urmau a fi incluse toate aceste venituri.

Afirmă că motivele pentru care Casa Națională de Asigurări Sociale a refuzat să includă în baza de calcul pentru stabilirea indemnizației de maternitate toate veniturile reclamantei sunt formale și tendențioase, iar prin atitudinea sa neobiectivă și discriminatorie Casa Națională de Asigurări Sociale a cauzat grave prejudicii morale în sumă de 15 000 lei.

Solicită anularea refuzului din 24 septembrie 2014 nr. F-1573/14 ca fiind ilegal în fond și emis cu încălcarea competenței, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să includă în baza de calcul pentru stabilirea indemnizației de maternitate în favoarea Elenei Fliman a venitului mediu lunar realizat la locul de muncă de bază la SRL „Sm-Art Media”, venitul mediu lunar realizat la locul prin cumul la SRL „Strategic Media”, SRL „Media Perfect” și SRL „Analitic Media Grup”, repararea prejudiciului moral în mărime de 15 000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 16 iulie 2015, acțiunea a fost admisă parțial, fiind recunoscută ilegalitatea refuzului Casei Naționale de Asigurări Sociale, expus în scrisoarea nr. F-1573/14 din 24 septembrie 2014.

S-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să includă în baza de calcul pentru stabilirea indemnizației de maternitate a Elenei Fliman: venitul mediu lunar realizat la locul de muncă prin cumul la SRL „Strategic Media”; venitul mediu lunar realizat la locul de muncă prin cumul la SRL „Analitic Media Grup”, în mărimea în care acesta nu depășește cuantumul salariilor altor angajați ai acestei societăți.

S-au respins ca nefondate pretențiile Elenei Fliman privind încasarea despăgubirilor pentru prejudiciul moral cauzat în mărime de 15000 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2016, a fost respins apelul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale și menținută hotărârea primei instanțe.

În motivarea deciziei, instanța a invocat prevederile art. 155 alin. (2) din Codul muncii, art. 7 alin. (1), art. 23 din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr. 289 din 22 iulie 2004, care reglementează salarizarea cumularzilor, baza de calcul a indemnizațiilor de asigurări sociale, acordarea indemnizațiilor persoanelor care desfășoară activități în mai multe unități, și care indică că mărimea salariului tarifar sau a salariului funcției pentru cumularzi, precum și mărimea premiilor, a sporurilor, a adaosurilor și a celorlalte recompense, determinate de condițiile de salarizare, se stabilesc în contractul colectiv sau individual de muncă și nu pot depăși mărimile prevăzute pentru ceilalți salariați din unitatea respectivă. Baza de calcul al indemnizațiilor de asigurări sociale prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a), b), d) și g) și art. 15 alin. (1) lit. a) o constituie venitul mediu lunar asigurat realizat în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii producerii riscului asigurat, venit din care au fost calculate contribuții individuale de asigurări sociale. Pentru persoana care desfășoară activități în mai multe unități, în fiecare fiind asigurată conform legislației, indemnizațiile de asigurări sociale prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a), b), d), f) și g) și art. 15 alin. (1) lit. a) se calculează în funcție de venitul total asigurat, calculat în conformitate cu art. 7.

Cu referire la normele citate și în coraport cu materialele pricinii, instanța a reținut că refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale, de a include în baza de calcul pentru stabilirea indemnizației de maternitate a Elenei Fliman a venitului mediu lunar realizat

la SRL „Strategic Media” și SRL „Analitic Media Grup”, este ilegal, fiind emis contrar prevederilor legii, considerînd întemeiată hotărîrea primei instanțe.

La 11 mai 2016, Casa Națională de Asigurări Sociale, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerînd-o neîntemeiată, deoarece instanța de apel a apreciat arbitrar probele.

Susține că potrivit datelor din sistemul informațional deținut de Casa Națională de Asigurări Sociale, la 10 martie 2014 reclamanta activa concomitent în patru entități, dintre care locul de bază constituie SRL „Sm-Art Media” și prin cumul la SRL „Strategic Media”, SRL „Media Perfect” și SRL „Analitic Media Grup”.

Menționează că potrivit prevederilor Regulamentului cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și plată a indemnizațiilor pentru incapacitatea temporară de muncă și altor prestații de asigurări sociale, aprobat prin hotărîrea Guvernului nr. 108 din 03 februarie 2005, în cazul în care este necesară verificarea autenticității Declarație Rev-5 prezentate de la locul de lucru de bază sau de la locul de lucru prin cumul stabilirea indemnizației se sistează pînă la verificarea veridicității actelor prezentate și emiterea concluziei, perioadă care nu poate depăși 30 de zile calendaristice din data depunerii cererii.

Astfel, la data de 29 aprilie 2014, Casa Teritorială de Asigurări Sociale a sectorului Buiucani a aprobat decizia privind stabilirea indemnizației de maternitate, iar în baza de calcul a indemnizației de maternitate a fost inclus venitul asigurat realizat la locul de muncă de bază SRL „Sm-Art Media” și venitul obținut la locul de muncă prin cumul la SRL „Analitic Media Grup”.

Ulterior, în scopul verificării veridicității actelor prezentate, Casa Teritorială de Asigurări Sociale a sectorului Buiucani la data de 17 mai 2014, în baza deciziei de control nr. 3736 a efectuat un control inopinat la SRL „Media Perfect”.

Susține că potrivit actului de control nr. 163 din 19 mai 2014, s-a stabilit că salariul de funcție al Elenei Fliman conform statelor de personal, depășește mărimile prevăzute pentru ceilalți salariați din unitatea respectivă, ceea ce contravine art. 155 alin. (2) din Codul Muncii.

Menționează că instanța de apel urma să de-a o apreciere salariilor stabilite și să atragă atenția asupra diferenței dintre salariul intimatului față de ceilalți lucrători.

Consideră că achitarea contribuțiilor de asigurări sociale de către Fliman Elena nu au suport juridic și, deci, nu pot fi incluse în calculul indemnizației respective.

La fel, relevă că nici prima instanță și nici cea de apel nu au ținut cont la examinarea cauzei respective de prevederile art. 14 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

La 27 iunie 2016, Fliman Elena, reprezentată de avocatul Munteanu Veaceslav a depus instanței de recurs un demersul, prin care în temeiul art. 437 alin. (3) și art. 438 alin. (2) CPC, a solicitat restituirea cererii de recurs declarate de Sîci Alexei în interesele Casei Naționale de Asigurări Sociale, ca fiind depusă de o persoană neîmputernicită.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) CPC, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei instanței de apel din 10 martie 2016 a fost expediată în adresa recurentului la 04 aprilie 2016, fapt confirmat prin scrisoare de însoțire nr. 17770-4 (f. d. 111), iar recurentul insistă că a recepționat decizia contestată la 19 aprilie 2016.

Iar alte probe care ar atesta contrariul la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 11 mai 2016, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile

trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale ca inadmisibil.

Totodată, urmează a fi respins și demersul intimatului privind restituirea recursului declarat de Sîci Alexei în interesele Casei Naționale de Asigurări Sociale ca fiind depus de o persoană neîmputernicită, or potrivit art. 75 alin. (2) CPC, procesele persoanelor juridice se susțin în instanță de judecată de către organele lor de administrare, care acționează în limitele împuternicirilor atribuite prin lege, iar conform pct. 14 din Statutul Casei Naționale de Asigurări Sociale aprobat prin hotărîrea Guvernului nr. 937 din 13 noiembrie 2014, semnăturile pe actele oficiale ale Casei Naționale sînt aplicate de către președinte, vicepreședinți sau persoanele cu funcții de răspundere abilitate în formă scrisă sau digitală, prin urmare Sîci Alexandru deținînd funcția de Vicepreședinte era în drept atribuit prin lege să declare recurs în interesele Casei Naționale de Asigurări Sociale.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță